

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 313-2531 Fax: (+40-21) 312-5480

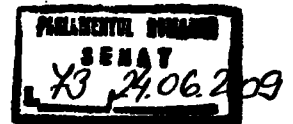
Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.5006A/2009

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. **95 15** / **24-06-2009**

Domnului

MIRCEA DAN GEOANĂ
PREȘEDINTELE SENATULUI

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de deputați cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.3/2009 pentru modificarea și completarea unor acte normative referitoare la organizarea și funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului.

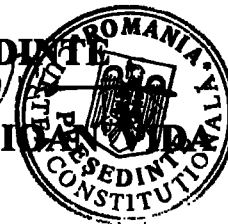
Vă adresăm rugămintea de a comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 6 iulie 2009 ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc pe data de 8 iulie 2009.

Primiți, vă rog, Domnule Președinte, asigurarea deplinei noastre considerații.

PREȘEDINTE

Joan V

Prof. univ. dr. IOAN VIDA

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTATILOR
Secretariatul general al Camerei Deputatilor

SECRETAR GENERAL

București, 23.06.2009
Nr. 51/3580

dos. 5006*/2009.

Domnului

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA GENERALĂ

Nr. J3029 / 24-06-2009

IOAN VIDA
Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule președinte,

În temeiul dispozițiilor art.27 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă trimitem alăturat sesizarea făcută de deputați ai Grupului parlamentar al PNL, referitoare la neconstituționalitatea Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.3/2009 pentru modificarea și completarea unor acte normative referitoare la organizarea și funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

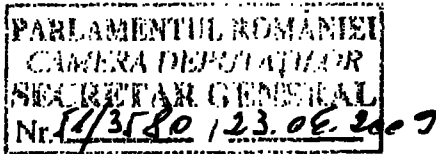
Gheorghe Barbu

Parlamentul României
Camera Deputaților

GRUPUL PARLAMENTAR AL PARTIDULUI NAȚIONAL LIBERAL

București,
Nr. 15/424/23.06.2009

029 16 3

Domnului

GHEORGHE BARBU
Secretar General al Camerei Deputaților

Domnule secretar general,

Vă transmitem, alăturat, sesizarea cu privire la neconstituționalitatea Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2009 pentru modificarea și completarea unor acte normative referitoare la organizarea și funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 11 februarie 2009, formulată de grupul parlamentar al Partidului Național Liberal din Camera Deputaților.

Cu deosebită considerație,

CĂLIN POPESCU – TĂRICEANU

**Liderul Grupului parlamentar al PNL
din Camera Deputaților**

SESIZARE

cu privire la neconstituționalitatea Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2009 pentru modificarea și completarea unor acte normative referitoare la organizarea și funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 11 februarie 2009

Din punct de vedere al conformității acestui act normativ cu prevederile constituționale, precizăm următoarele:

1. Potrivit art. 115 alin. (4) din Constituția României, „Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2009 motivează urgența adoptării sale în sensul: „stabilirii măsurilor care să permită **desfășurarea în cel mai scurt timp, în noul cadru organizatoric, a activității unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului**”, „având în vedere necesitatea adoptării de urgență a măsurilor care se impun pentru **îmbunătățirea activității la nivelul Guvernului, în vederea îndeplinirii funcțiilor și atribuțiilor la nivelul Guvernului**”.

Legea fundamentală a statului prevede posibilitatea Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență **numai în situații extraordinare**, iar prezenta ordonanță nu își justifică apariția întrucât aparatul de lucru al guvernului a existat, cadrul organizatoric a existat, iar structurile apărute sunt noi doar prin denumire, nu și prin conținut.

Guvernul României este o entitate independentă de persoanele care o compun. Schimbarea Guvernului nu justifică modificări în **organizarea și funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului.**

Întrebarea esențială care se pune în acest caz este cum oare se justifică desființarea unui Departament de control al Guvernului, structură funcționabilă, cu experți angajați pe bază de concurs și reînființarea unui Corp de Control cu 67 de posturi libere ce urmează a fi ocupate numai pe baza încrederii acordate de primul - ministru și cu condiția semnării unui angajament de loialitate, conform prevederilor art. VII, pct. (12)? Totodată, introducerea unor criterii de concediere a personalului de control credem că nu constituie un caz excepțional care să justifice ocolirea procedurii legislative normale de adoptare a reglementărilor din domeniul raporturilor de muncă.

Față de cele arătate vă rugăm să constăți că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2009 este contrară dispozițiilor **art. 115 alin. (4)** din Constituția României.

2. Potrivit art. 115 alin. (6) din Constituția României, „Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică”.

Prin rolul său, Guvernul face parte din instituțiile fundamentale ale statului, activitatea sa fiind indispensabilă funcționării statului român. Natura Guvernului de instituție fundamentală a statului este deopotrivă subliniată de statutul constituțional al acestuia, ca și de faptul că **organizarea și funcționarea sa, adică regimul său juridic, se reglementează, potrivit art. 73 alin. (3) lit. e) din Constituție, prin lege organică.**

Totodată, menționăm că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2009 modifică o serie de acte normative care afectează regimul instituțiilor fundamentale ale statului. Astfel, OUG nr.3/2009 modifică:

- Ordonanța Guvernului nr. 32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică cu privire la încadrarea în categoria demnitarilor și a altor persoane din cadrul administrației publice din România, precum și în ceea ce privește modificarea numărului de personal de la cabinetul demnitarului;
- Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, se modifică cu prevederi FOARTE IMPORTANTE în ceea ce privește numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, precum și sancționarea disciplinară a Înalților Funcționari Publici;
- articolul 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 292/2000 pentru stabilirea unor măsuri privind reorganizarea și funcționarea Secretariatului General al Guvernului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 255/2001, cu modificările ulterioare, se modifică cu privire la înființarea de noi funcții în structura Secretariatului General al Guvernului și la modificarea rangului secretarului general al Guvernului, din ÎNALT FUNCȚIONAR PUBLIC în secretar general cu rang de ministru;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 133/2006 privind înființarea, organizarea și funcționarea Departamentului pentru Afaceri Europene în subordinea primului-ministru, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică cu *prevederi* prin care un șef de departament este avansat în rang de ministru;

- articolul 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, aprobată prin Legea nr. 98/2008, se modifică în ceea ce privește funcționarea Secretariatului general al Guvernului;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 23 aprilie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare, se completează cu prevederi referitoare la Secretariatul General al Guvernului, Departamentul pentru Relația cu Parlamentul, Aparatul propriu de lucru al viceprim-ministrului, înființarea Corpului de control al primului-ministru, Departamentul pentru Lupta Antifraudă – DLAF;
- prevede desființarea Departamentului de Control al Guvernului și înființarea Corpului de Control al primului – ministru;
- prevede măsuri pentru trecerea Departamentului pentru Lupta Antifraudă – DLAF din structura Cancelariei primului-ministru în cadrul aparatului de lucru al Guvernului.

De asemenea atragem atenția asupra unui aspect formal, dar foarte important și anume acela că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2009 nu este contrasemnată nici de ministrul justiției și libertăților cetățenești, nici de ministrul muncii, familiei și protecției sociale, pentru acesta din urmă semnând doamna Mariana Nedelcu, secretar de stat în Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, dar care nu are atribuții privind legislația muncii. Doamna Mariana Nedelcu nu a avut împuternicire pentru a semna OUG nr. 3/2009 întrucât responsabil cu legislația muncii în Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale este un alt secretar de stat, respectiv domnul Marius Lazăr (secretar de stat

în Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale coordonator al Departamentului Dialog Social, LEGISLAȚIA MUNCII și Relația cu Parlamentul).

Luând în considerare aceste elemente definitorii, reglementarea organizării și funcționării Guvernului și a unor structuri din cadrul aparatului de lucru al acestuia prin ordonanță de urgență a Guvernului contravine prevederilor **art. 115 alin. (6)** din Constituție, conform cărora ordonanțele de urgență „**nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului**”.

3. Prin nerespectarea drepturilor fundamentale amintite se încalcă și prevederile **art. 1 alin. (5)** din Legea fundamentală, care instituie obligația respectării Constituției și a supremației sale. În aceste condiții, motivele care au stat la baza emiterii ordonanței nu pot justifica încălcarea dispozițiilor constituționale menționate.

4. În ceea ce privește conținutul reglementării, considerăm că OUG nr. 3/2009 este contrară prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituția României.

Potrivit **art. 16 alin. (1)** din Constituție, „**Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări**”

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 23 aprilie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008 s-a modificat substanțial.

În acest sens, **art. VII** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2009 nr. 3/2009 stipulează următoarele:

- **alin. (2)** „*În cadrul aparatului de lucru al Guvernului se înființează Corpul de control al primului-ministru, ca departament fără personalitate juridică, în subordinea primului-ministru și în coordonarea, din punct de vedere administrativ-financiar, a secretarului general al Guvernului. Corpul de control*

al primului - ministru preia toate reprezentările și competențele fostului Departament de Control al Guvernului din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, stabilite prin actele normative în vigoare”.

- **alin. (12)** „Personalul Corpului de control al primului-ministru este încadrat numai pe baza încrederii acordate de primul-ministru și cu condiția semnării unui angajament de loialitate. Retragerea încrederii are ca efect revocarea încadrării, precum și eliberarea sau destituirea din funcție ori desfacerea contractului de muncă, după caz. Numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de muncă sau, după caz, de serviciu, precum și sancționarea disciplinară a personalului Corpului de control al primului-ministru se realizează prin ordonatorul principal de credite al Secretariatului General al Guvernului”.

Încadrarea personalului Corpului de Control numai în baza încrederii acordate de primul-ministru contravine **art. 16 alin. (1)** din Constituție, potrivit căruia „**Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări**”.

Această atribuție a primului - ministru conferă nesiguranță aparatului de lucru al Guvernului, determinată de schimbări intempestive ce pot fi datorate revocărilor, schimbărilor ce ar putea avea loc în fruntea Guvernului.

Aparatul de lucru al Guvernului nu ar trebui să fie supus subiectivismului și nici incertitudinii ori nesiguranței. Aparatul de lucru al Guvernului trebuie să fie un mecanism care să se dezvolte, să crească și să funcționeze în orice regim politic.

În opinia noastră aceste prevederi contravin nu numai Constituției României ci și principiilor de organizare și funcționare a statului de drept deoarece Corpul de control al primului-ministru este un departament în subordinea primului-ministru și în coordonarea secretariatului general al Guvernului, prin aceasta înțelegând că persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul acestuia desfășoară o activitate de interes public, indiferent de statutul acestora, și nu o

activitate în interesul personal al primului-ministru. Având în vedere că ne aflăm pe domeniul dreptului public și nu în dreptul privat, din raportul juridic care se naște între părți se deduc și responsabilitățile părților. În cazul de față, persoana fizică care exercită atribuții de control în cadrul Corpului de control intră în raport cu autoritatea publică care este Guvernul, și nu cu primul-ministru, desfășurând o activitate de interes public. Cu alte cuvinte, funcționarul (public sau contractual) care desfășoară activitatea în cadrul acestui Departament nu este angajatul personal al primului-ministru, raportul juridic fiind între autoritate și persoana fizică și nu între două persoane dintre care una are calitatea de prim-ministru. Ca atare, persoana angajată nu poate fi obligată să semneze un angajament de loialitate decât față de Constituție, legile țării, actele Guvernului etc. și nu față de o anumită persoană care ocupă, în mod temporar, funcția de prim-ministru.

Totodată, o structură cu misiuni de control din cadrul unei instituții a statului nu poate servi unei singure persoane, pentru că aceasta ar însemna personalizarea puterii, or puterea nu aparține unei persoane, ci autorității statului. Guvernul, așa cum se statuează și în Constituție la art. 102, este compus din primul-ministru, miniștri și alți membri care se stabilesc prin lege organică. Astfel, Guvernul este un organ colegial, iar primul-ministru este cel care îl conduce, asta însemnând că el ia decizii și hotărâri în numele Guvernului și nu în nume propriu. Astfel, prevederile cuprinse la art. VII alin. (12) și (16) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2009 conform căroră persoanelor care își desfășoară activitatea în cadrul Corpului de control al primului-ministru trebuie să li se acorde încrederea primului-ministru credem că este subiectivă, desemnând o tendință de politizare excesivă a administrației guvernamentale și permite primului-ministru să dispună pe criterii exclusiv personale acordarea acestei încrederi. Credem că atribuțiile personalului care compune această structură cu atribuții de control din cadrul aparatului de lucru al Guvernului nu trebuie confundate cu atribuțiile consilierilor personali care alcătuiesc cabinetul demnitarului.

Luând în analiză Ordinele prin care au fost concediați salariații fostului Departament de Control al Guvernului, putem afirma că nu au fost respectate nici cele mai elementare prevederi ale Codului muncii. Astfel, aceste ordine au fost emise în temeiul art. 65 din Codul muncii, respectiv pentru motive ce nu țin de persoana salariatului.

În acest caz, angajatorul este obligat, în temeiul art. 64 alin. (1) coroborat cu art. 80 alin. (1) din Contractul colectiv de muncă la nivel național, să propună salariatului alte locuri de muncă vacante, compatibile cu pregătirea profesională.

În situația în care angajatorul nu dispune de locuri de muncă vacante, art. 64 alin. (2) din Codul muncii prevede obligația angajatorului de a solicita sprijinul Agenției Teritoriale pentru Ocuparea Forței de Muncă, în vederea redistribuirii salariatului, corespunzător pregătirii profesionale.

Sancțiunea pentru neîndeplinirea acestei formalități este nulitatea absolută a măsurii de concediere.

Pe de altă parte, Codul muncii prevede că în situația în care se întâmplă astfel de concedieri Desființarea locului de muncă trebuie să fie efectivă, condiție neîndeplinită deoarece posturile care s-au eliberat prin demiterea oamenilor care le ocupau la momentul Ordinilor de demitere, nu este desființat, ci doar a fost redenumit, atribuțiile corespunzătoare fiind preluate de postul de controlor, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2009. Totodată, desființarea locului de muncă trebuie să aibă o cauză reală și serioasă, fapt care nu reiese din conținutul ordinelor de demitere, deoarece motivul pe care aceste Ordine îl conțin este neîncadrarea celor demisi în prevederile art. VII din OUG 3/2009. Această contradicție denotă caracterul abuziv al Ordinilor, cu atât mai mult cu cât, deși existau suficiente temeiuri pentru păstrarea oamenilor deja existenți în noua structură instituită de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2009, presupusa desființare a posturilor pe care aceștia le ocupau se cumulează cu acele criterii impuse de norma menționată și anume bunul renume al salariatului și încrederea acordată de primul-ministru, cu condiția semnării unui

angajament de loialitate, cu păstrarea drepturilor salariale aferente funcției de execuție.

În alta ordine de idei, fără a li se imputa o culpa directă, se deduce din cuprinsul Ordinilor de demitere că cei demși nu sunt compatibili cu standardele arbitrare impuse de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2009, iar în lipsa unei culpe profesionale, care ar putea justifica încetarea raporturilor de muncă, se folosesc argumente și condiții abuzive.

Acest aspect nu poate fi trecut cu vederea, iar demersul instituției angajatoare de a dispune demiterea subsemnatului nu are o cauză serioasă. Temeiul prevăzut în Ordinele de demitere ale Secretarului General este nereal, motiv pentru care se impune golirea de efecte a unui act care nu cuprinde decât prevederi abuzive ce nu pot conferi justificări pertinente pentru o măsură de asemenea gravitate sub aspectul implicațiilor profesionale cu care se confruntă în prezent cei concediați pentru asemenea motive.

Prin art. 30 alin.(1) din Codul muncii, legiuitorul a stabilit ca modalitate de încadrare la instituțiile și autoritățile publice, **concursul sau examenul**, iar cazurile de modificare și încetare a raportului de muncă prevăzute de Codul muncii **nu prevăd instituția acordării/retragerii încrederii ca motiv de naștere/încetare a contractului de muncă.**

Conform **art. 73 alin. (3) lit. p)** din Constituție, regimul general privind raporturile de muncă sunt stabilite prin lege organică, respectiv Codul muncii.

Față de cele arătate, credem că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2009 contravin și dispozițiilor **art. 115 alin. (6)** din Constituția României potrivit cărora ordonanțele de urgență nu pot afecta drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, deoarece potrivit acestor conotații, prin interdicția instituită de naștere/încetare a raporturilor de muncă în baza *acordării încrederii primului – ministru* și cu condiția semnării unui angajament de loialitate **afectează în substanța lor dreptul la muncă prevăzut de art. 41 din Constituție, potrivit căruia dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. „Alegerea**

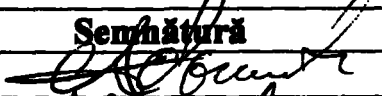
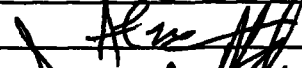
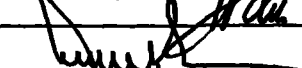
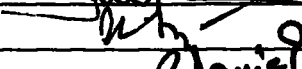

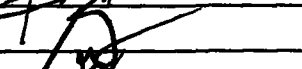
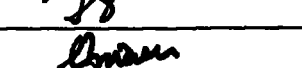
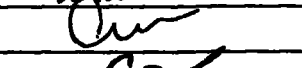

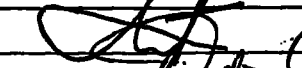
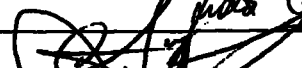
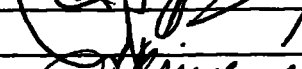

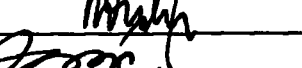
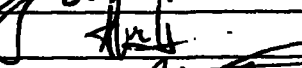

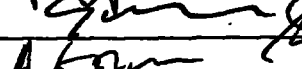
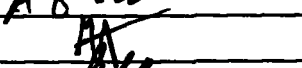

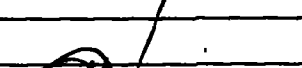

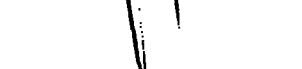

profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă". Avocatului Poporului în motivarea excepției de neconstituționalitate din Decizia nr. 82/2009 a Curții Constituționale a precizat „dreptul la muncă al unei persoane nu poate forma obiectul vreunei îngrădiri sau limitări, fiecare persoană fiind liberă să muncească în măsura posibilităților sale fizice și intelectuale”. Or, în cazul de față libertatea de a munci este limitată de voința persoanei care acordă încrederea și nu de posibilitățile fizice și intelectuale ale persoanei.

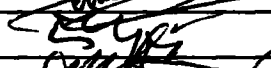

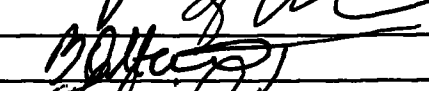
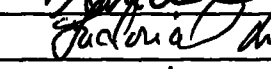
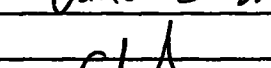
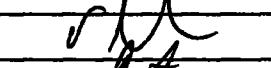
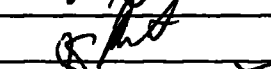

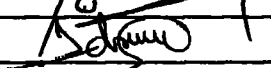

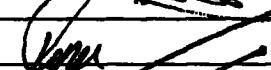

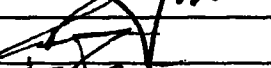

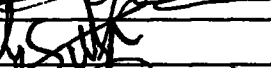
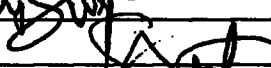
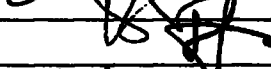
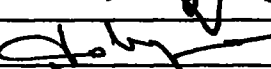
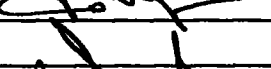

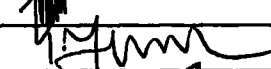

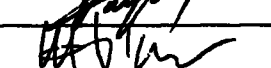
Prevederi din Constituția României precum și din alte acte normative în vigoare, interne și internaționale, încălcate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2009:

- **art. 1 alin. (3) și (5), art. 11 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 41 alin. (1), art.115. alin. (4) și alin. (6) din Constituția României, republicată;**
- **art. 12 și 61 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare;**
- **art. 7 din Convenția împotriva Corupției, ratificată prin Legea nr. 365/2004;**
- **art. 39 alin. (1) lit. d), art. 64 alin. (1) și (2) din Codul muncii;**
- **art. 26 din Pactul Internațional cu Privire la Drepturile Civile și Politice adoptat de Adunarea Generală a Organizațiilor Națiunilor Unite și ratificat România prin Decretul nr. 212/1974.**

Listele deputaților PNL și UDMR care susțin prezenta sesizare de neconstituționalitate sunt prezentate în anexa nr. 1 (PNL) și anexa nr. 2 (UDMR).

Lista anexă:

Nr crt.	Deputat PNL	Semnătură
1.	Adomnitei Cristian	
2.	Almajanu Marin	
3.	Atanasiu Teodor	
4.	Banu Mihai	
5.	Berci Vasile	
6.	Bordeianu Dan	
7.	Bostan Emil	
8.	Buda Viorel	
9.	Budurescu Daniel	
10.	Buican Cristian	
11.	Burlacu Cristian	
12.	Calimente Mihăiță	
13.	Cazan Mircea	
14.	Chițolu Daniel	
15.	Chiuariu Tudor	
16.	Coroamă Gheorghe	
17.	Cristian Horia	
18.	Dobre Ciprian	
19.	Dobre Cristina	
20.	Dobre Victor Paul	
21.	Donțu Aurel Mihai	
22.	Dragomir Gheorghe	
23.	Dumitrică George	
24.	Fenechiu Relu	
25.	Gabor Gheorghe	
26.	Gavrilescu Grațiela	
27.	Gerea Dominic Andrei	
28.	Gorghiu Alina	
29.	Holban Titi	
30.	Horj Pavel	
31.	Irimescu Mircea	
32.	Jolța Nicolae	
33.	Lupu Mihai	

34.	Marian Mihai Dan	
35.	Morega Dan Ilie	
36.	Motreanu Dan	
37.	Nicolăescu Eugen	
38.	Olteanu Bogdan	
39.	Orban Ludovic	
40.	Palăr Ionel	
41.	Palașcă Viorel	
42.	Păsat Dan	
43.	Pieptea Cornel	
44.	Plăiașu Gabriel	
45.	Pocora Cristina	
46.	Pop Virgil	
47.	Popa Marius Octavian	
48.	Popescu Tăriceanu Călin	
49.	Rebenciuc Neculai	
50.	Săftoiu Adriana	
51.	Săpunaru Nini	
52.	Scutaru George	
53.	Stroe Ionuț Marian	
54.	Știrbu Gigel	
55.	Tăbugan Ion	
56.	Taloș Gheorghe Mirel	
57.	Timiș Ioan	
58.	Tușa Diana Adriana	
59.	Țaga Claudiu	
60.	Țimpău Radu	
61.	Țintean Ioan	
62.	Țurcanu Florin	
63.	Ulooreanu Horea Dorin	
64.	Varga Ana Lucia	
65.	Voicu Mihai	

ANEXA NR.2

Parlamentul României
Camera Deputatilor

GRUPUL PARLAMENTAR U.D.M.R.

No. 18/301/23.06.2009

Palatul Parlamentului, Str. Izvor 2-4, Sector V, Of. poștal 5
RO-050561 București
Tel/fax: 004021-3142049; Tel: 004021-4141066, 4141067
e-mail: udmr@cdep.ro

Lista deputaților UDMR care susțin sesizarea de neconstituționalitate
a Legii de aprobare a Ordonanței de Urgență a Guvernului 3/2009

Kecskés Károly		
ERSEI D. ISTVAN		
KELEMBEN HUNOR		
SERES JÉVES		
MÁTYÁS ANDRÁJ		
Lelkócsos Petru		
MARTON ÁRPÁD		
FARAGO PÉTER		
ÉDLER ANDRÁS GYÖRGI		
FARKAS ANNA-LILI		
DÉRY ALBOS		
OLÓR GYERGELY		
PETŐ CILLA		
BÉRES ISTVÁN		
Antal István		

PÁLFI M. ZOLTÁN

Borbély László